

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кс 34/11
28.03.2011. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Анђелке Станковић, председника већа, Бате Цветковића и Љубице Кнежевић-Томашев, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у привредно-казненом поступку против окр. Љ.М. и др, због привредног престапа из члана 221. став 1. тачка 3. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и др, одлучујући о сукобу надлежности који је покренуо Основни суд у Параћину предлогом Ик. 51/11 од 17.03.2011. године, у седници већа одржаној дана 28.03.2011. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За упућивање окривљених на издржавање казне затвора у предметима привредних престапа Привредног суда у Крагујевцу и то: Пк. 150/2010, Пк. 24/2010, Пк. 145/2009, Пк. 267/2008, Пк. 317/2008, Пк. 63/2010, Пк. 129/2010, Пк. 109/2007, Пк. 241/2008, Пк. 36/2009, Пк. 136/2008, Пк. 347/2008, Пк. 24/2009, Пк. 110/2010, Пк. 148/2010, Пк. 247/2008, Пк. 130/2010, Пк. 254/2008, Пк. 23/2009, Пк. 309/2008, Пк. 95/2010 и Пк. 435/2008, СТВАРНО И МЕСНО је надлежан Основни суд у Параћину.

Образложење

Привредни суд у Крагујевцу решењима Пк. 150/2010 од 11.01.2011. године, Пк. 24/2010 од 21.01.2011. године, Пк. 145/2009 од 24.01.2011. године, Пк. 267/2008 од 25.01.2011. године, Пк. 317/2008, Пк. 63/2010, Пк. 129/2010, Пк. 109/2007, Пк. 241/2008 и Пк. 36/2009, сва од 28.01.2011. године, Пк. 136/2008 од 27.01.2011. године, Пк. 347/2008, Пк. 24/2009, Пк. 110/2010 и Пк. 148/2010, сва од 03.02.2011. године, Пк. 247/2008 од 04.01.2011. године, Пк. 130/2010 од 03.02.2011. године, Пк. 254/2008 од 22.02.2011. године, Пк. 23/2009 од 08.02.2011. године, Пк. 309/2008 од 04.01.2011. године, Пк. 95/2010 од 06.01.2011. године и Пк. 435/2008 од 05.01.2011. године, огласио се стварно ненадлежним за извршење решења тог суда донетих у истим предметима привредних престапа и то: Пк. 150/2010 од 08.10.2010. године, против окр. Љ.М, Пк. 24/2010 од 24.09.2010. године, против окр. С.Т, Пк. 145/2009 од 21.09.2010. године, против окр. Ж.М, Пк. 267/2008 од 21.09.2010. године, против окр. Т.Ђ, Пк. 317/2008 од 20.09.2010. године, против окр. Д.Т, Пк. 63/2010 од 26.09.2010. године, против окр. Р.Л, Пк. 129/2010 од 21.09.2010. године, против окр. С.Т, Пк. 109/2007 од 14.09.2010. године, против окр. С.М.1, Пк. 241/2008 од 04.10.2010. године, против окр. С.М.2, Пк. 36/2009 од 04.10.2010. године, против окр. Д.Н, Пк. 136/2008 од 21.09.2010. године, против окр. В.М, Пк. 347/2008 од 24.09.2010. године, против окр. С.В, Пк. 24/2009 од 30.09.2010. године, против окр. С.М.2, Пк. 110/2010 од 09.11.2010. године, против окр. Р.Л, Пк. 148/2010 од 30.09.2010. године, против окр. С.Т, Пк. 247/2008 од 17.09.2010. године, против окр. С.М.2, Пк. 130/2010 од 29.09.2010. године, против окр. С.Т, Пк. 254/2008 од 08.02.2011. године, против окр. Д.Г, Пк. 23/2009 од 30.09.2010. године, против окр. М.Т, Пк. 309/2008 од 21.09.2010. године, против окр. Д.Л, Пк. 95/2010 од 04.10.2010. године, против окр. Г.А. и Пк. 435/2008 од 01.10.2010. године, против окр. Б.М, а којим решењима су наведеним окривљенима неплаћене новчане казне у одређеним износима на које су осуђени, сваки за привредни престап означен у односном решењу, замењене казнама затвора у одговарајућем броју дана.

По правноснажности решења којима се огласио стварно ненадлежним, Привредни суд у Крагујевцу је иста доставио на извршење Основном суду у Параћину, као стварно и месно надлежном суду.

Основни суд у Параћину донео је решење Ик. 51/11 од 15.03.2011. године, којим је, ради јединственог поступања и доношење једне одлуке, списима Привредног суда у Крагујевцу Пк. 150/2010, сада са ознаком Ик. 51/11, припојио остале списе Привредног суда у Крагујевцу, означене у изреци овог решења, истим редоследом сада под ознакама Ик. 52/11, Ик. 56/11, Ик. 57/11, Ик. 63/11, Ик. 64/11, Ик. 65/11, Ик. 66/11, Ик. 67/11, Ик. 68/11, Ик. 69/11, Ик. 70/11, Ик. 71/11, Ик. 72/11, Ик. 73/11, Ик. 75/11, Ик. 76/11, Ик. 77/11, Ик. 78/11, Ик. 83/11, Ик. 84/11 и Ик. 88/11.

Предлогом Ик. 51/11 од 17.03.2011. године Основни суд у Параћину покренуо је поступак за решавање сукоба надлежности, уз образложење да је за поступање у овим предметима, у смислу одредаба члана 175. до члана 180а. Закона о извршењу кривичних санкција (ЗИКС), надлежан Привредни суд у Крагујевцу, који је донео првостепене пресуде.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктр I 19/11 од 23.03.2011. године дао је мишљење да је за поступање по предметним решењима Привредног суда у Крагујевцу надлежан Основни суд у Параћину.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са предлогом Основног суда у Параћину и мишљењем Републичког јавног тужиоца датог у наведеном писменом поднеску, па је нашао да је за даље поступање по одлукама о извршењу казне у наведеним предметима привредних престапа стварно и месно надлежан Основни суд у Параћину.

стварно и месно надлежан Основни суд у Параћину.

Наиме, стоји навод изнет у предлогу Основног суда у Параћину да је за извршење новчане казне изречене за привредни преступ, у смислу одредаба члана 175. и члана 180а. ЗИКС-а надлежан суд који је донео првостепену пресуду, што је у предметним случајевима Привредни суд у Крагујевцу.

Погрешно је, међутим, становиште Основног суда у Параћину да у конкретним предметима није било места примени одредбе члана 42. ЗИКС-а, која предвиђа да је за упућивање окривљеног на издржавање казне затвора надлежан Основни суд према пребивалишту односно боравишту окривљеног, већ да је требало применити одредбе члана 175. до члана 180а. ЗИКС-а, које регулишу надлежност и поступак за извршење новчане казне.

Из оваквог става Основног суда у Параћину очигледно је да тај суд губи из вида разлику између извршења новчане казне и упућивања на издржавање казне затвора у случају замене новчане казне казном затвора.

Извршење новчане казне за које је надлежан суд из члана 175. ЗИКС-а, према одредбама тог закона, састоји се и у замени новчане казне казном затвора, у целини (члан 177. ЗИКС-а) или делимично (члан 178. ЗИКС-а) или у замени новчане казне другом санкцијом (члан 179. ЗИКС-а).

Упућивање на издржавање казне затвора је скуп техничких радњи и поступака предвиђених одредбама члана 41. до 46. ЗИКС-а, који следе након извршења новчане казне заменом исте казном затвора по одредби члана 177. или 178. ЗИКС-а, а за процедуру упућивања на издржавање казне затвора посебно је одређена стварна надлежност основног суда, преваходно месно надлежног према пребивалишту, односно боравишту окривљеног (члан 42. ЗИКС-а).

У конкретном случају, Привредни суд у Крагујевцу је, као стварно надлежан суд, на основу члана 175. ЗИКС-а и применом одредаба члана 177. и члана 180а. ЗИКС-а, донео предметна решења којима је новчане казне изречене окривљенима пресудама тог суда, будући да нису плаћене у остављеним роковима, заменио казнама затвора, што управо представља извршење новчане казне од стране суда који је донео првостепену пресуду, у смислу цитираних законских одредаба.

За даље поступање по предметним решењима о замени новчане казне казном затвора односно за упућивање окривљених на издржавање казне затвора стварно и месно је надлежан Основни суд у Параћину на чијем подручју имају пребивалиште сви окривљени у предметним случајевима.

Према томе, Привредни суд у Крагујевцу је правилно поступио када је, у смислу члана 41. и 42. ЗИКС-а, решење о замени новчане казне казном затвора, доставио Основном суду у Параћину, на даљи поступак.

Из изнетих разлога, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/2008) и члана 39. став 1. ЗКП, одлучено је као у изреци овог решења.

Записничар-саветник

Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа

судија

Анђелка Станковић, с.р.